

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Donato ep[iscop]o [et] martyre. Cap[itulum]. xxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse augusti occurrētibus Fo. clxxxvi.

thesauros suos quos sibi tradiderat tam expēs
differ. Tunc milites audientes de thesauris lau
rentiū tenuerūt. Dixerūt hō cū felicissimo ⁊ aga
pito ibidē decollauerūt. Christiani autem cum
iustino presbytero corpus hīri raptum sepelie
rūt in cimiterio calixti via apia. Felicissimi hō
⁊ agapiti posuerūt in cimiterio preterati. viij.
idus augusti. Referunt etiā passi cū bēo sexto
līij. alij diacones videlicet ianuaris: magnus:
vincētius: ⁊ stephanus: ⁊ tenerus presbyter: et
claudius subdiaconus: ⁊ crescentius lector: et
romanus ostiarius. ¶ Hic fecit ordinationes
duas per mēsem decembris: presbyteros quat
tuor: diacones septem: episcopos hō duos. Et
cessauit episcopatus dies viginti.

¶ De sancto Sixto papa tertio. Cap. xxxi.

Sixtus pa
pauis nois ter
tius natiōe roma
nus ex pte prisco
celestino pmo pape in episco
pau romano successit: seditq̄

annos. viij. ⁊ dies. ix. Hic de regione celij mon
tis: cōstituit vt nullus clericus in pecia alteri
ordinari presumat. Hic cōgregata synodo p cri
mine sibi illaro corā q̄nq̄ ḡntatēpres episcopis
se purgante. Et cōdemnatar bassus: qui hoc ei
apud augustū crimen intulerat: ita tamē vt vlti
mo die eius viaticum ipsi non negaretur ppter
humanitatē pietatis ecclesie: qui bassus cū des
functus esset: corpus eius fixus episcop⁹ ma
nibus pprijs sepeliuit. Hic edificauit eccliam
sancte dei genitricis marie: que dicitur ad presepe:
⁊ hodie maior vocat in monte superagio iuxta
macellum libye. Hic ⁊ in distribūdas paupe
ribus elemosinas studuit: ⁊ multas auro ⁊ ar
gēto basilicas decorauit: plenusq̄ sanctitate fe
liciter in christo quieuit: ⁊ sepultus est in via ty
burrina in cyptra iuxta corpus beati laurentij:
et cessauit episcopatus dies. xxij. Hic occiden
taliū episcopozū sententias nestozū damnan
tes errorem: orientaliū scripsit episcopis: in
signi volumine contentas.

¶ De sanctis martyribus Iusto ⁊
Pastore. Cap. xxxij.

Iustus ⁊ pastor mar
tyres apud urbem complutum hi
spante puincie sub dariano pside
passi sūt. Hi germani fratres chri
stianis parētibus orti ⁊ ipsi chri
stiani: cum adhuc pueri litteris imbuerent: ad
passionem animati: profecti in schola tabulis
sponte ad martyriū cucurrerūt: idola spernen
tes: qui a dariano pside tenri nec audiri: eo q̄
dubitaret ne spozū vt pote infantū exēplo aliq̄
pueriores ad martyriū incitarent: verberibus
dūris afflicti sunt. Euz autē p̄sidi relatiū esset:

q̄ se mutuis exhortationib⁹ cōstantius roboza
rent: eos extra ciuitatem adductos gladio cedi
iussit: quozum animas etiā ipsi gentiles ab ipso
christo concinētib⁹ angelis ad celum deferrī
viderūt: corpora hō a christianis in eo quo pass⁹
fuerant loco tumulara sunt multis clarētia
signis: vbi ⁊ basilica desuper edificata est: passi
sunt autem. vltij. idus augusti.

¶ De scō Donato epō ⁊ martyre. Cap. xxxiij.

Donatus
episcopus ⁊ mar
tyr apud aretū
ciuitatem ruscie
passus est tēpo
re iuliani impatoris. Hic cum
iuliano impatore predicto nu
tritus ⁊ eruditus: atq̄ cū eo
dē clericus effectus est a san
cto pygmgio p̄bytero in vr
be roma: qui iulian⁹ ad subdiaconatus ordinez
ascendit: ipse hō donatus lectoris officij susce
pit. Sed cū iulian⁹ apostata sset: ⁊ in imperium
sublimatus esset parrē ⁊ mēm donati occidit.
Donatus hō fugā aretū petijt: ⁊ cū hilariano
monacho habitauit: cū q̄ mltis claruit signis.

¶ Cū em mulier qdā noie syzana gētilis ⁊ ce
ca ad eos venisset: petēs in xpi hūte illuminari
ab eis dē: pmo mētis cecitate sanata vna cum fi
lio suo oīa idola cōbussit: ⁊ ad saryū ep̄m are
tinū adducta ab eodē cū filio baptizata ē: et cū
sacro christmate liniret: oculoꝝ moꝝ lumē rece
pit. ¶ De idē donat⁹ cū hilariano ap̄ntiani p̄fe
cti ciuitatis filiū demoniacū alteriū noie ad se
adductū ab immūdo spū liberauit: clamāte des
mone q̄ donat⁹ ip̄m de domo sua coartaret exte
re. ¶ Cū qdā eustasius noie exactor: fisci in tu
scia publicā pecuniā euphrosine cōiugi i custo
dia dereliq̄: ⁊ abiit. Que timore hostiū supue
niētū pecuniā abscondit: ⁊ repentina morte puē
ta sepulta est. Euz vir ei⁹ rediēs p̄ exactōe the
sauri cū filijs ad supplicij traheret: ad dona
tū cōfugit: q̄ vna cū ad sepulchrū vrozis perre
xit: ⁊ oꝛone fusa euphrosinā de tumulo ex noie
vocaui: vbi eēt pecuniā iterrogauit. Que r̄n
dit q̄ in ingressu dom⁹ suffossa facebat q̄ ibidē
repra eustasius liberat⁹ est. ¶ Post hec donat⁹ a
saryo epō in presbyterum ordinat⁹: eoꝝ defun
cto ab omni populo in ep̄m eligi. ¶ Cūq̄ die
quadā celebrans populū cōdicaret: et diaconus
antimus sanguinez xpi in calice vitreo populo
pp̄naret: subito paganozū impulsu cecidit: et
calicē fregit. Euz ex hoc oēs tr̄starent: dona
tus si agmētis calicis collectis oꝛone fusa ip̄m
in formā pristinā restaurauit: vna autē particula
a diabolo abscoisa defecit: que r̄n ad restimōnū
miracul⁹ p̄fecit. Quo signovisio lxxix. gentiū
ad christū cōuerū sunt. ¶ Post dies autē. lxxvij.
quadracianus augustalis p̄ses tenuit beatos.

hilarianū et donatum. Et primo quidē hilarianū in ciuitate ostia detentum fustibus cesum martyrem christi fecit: vt supra in eius passione actum est. xvij. kalē. augusti. Deinde donatum in ciuitate aretina detentū: cum sacrificare nollet et deos blasphemaret: fustis cum lapidibus ore contudit: et deinde in custodia retrudit: vbi dum egrorum multitudo ad eum accedens a diuersis languoribus sanaretur: fustis illum quadractianus in eadem custodia capite truncari: corpus a christianis in eadem ciuitate tumulatum est. viij. idus augusti.

De sancto Donato episcopo et confessore. Cap. xxxiii.

Donat⁹ epi

scopus apud ciuitatē epiro veteris qui tempore theodosij imperatoris iunioris multis ibidem miraculis clarebat. In quodam loco nomine bisauria erat fons aque adeo infectus: vt quicūq; de illo biberet protinus moreretur. Ad quē locum sanctus vir cum clero et populo pessionaliter accessit: vt oratione aquā sanaret. Et diuēctus a sinulo fonti appropinquaret: celo nubis tenebrato: et fulguribus ac tonitruis erūpetibus: diaco terribilis ide erupit: et pedes a sinu cauda inuoluens contra donatū se erexit: quem ille leuiter baculi percutiens: vlt vt alibi legitur in os eius expuens continuo interfecit. Quem octo boni paria vix traxerunt ad ignem. Oravit autē vir sanctus ad dominū: et omne venenū a fonte fugauit. Misso quoq; puero cum situla aquam hauritam biberit: et ossibus ad bibendū saluberrimam exinde concessit. Illis etiā dū ipse cū socijs siti vigeret: sua oratione fontē de terra produxit. Quis filia theodosij imperatoris a demone vexaret: et patre adhuc gentile ad singula sacrificia deorū duceretur: et nullo modo liberari posset. Imperator audicēs de virtutibus sancti ipsū ad se accessit: et vt narā suam liberaret instāter rogauit. Qui demone interrogauit vnde illuc venisset. Illeq; de heremo se venisse repōdit: quem sanctus dei ad locū ipsū redire coegit: demūq; vniuersam domū concutiens euauit. Sicq; imperatorē cum vxore et filiā et vniuersa familia ad christum conuertit. Cum quidā mortuus efferretur: adueniens creditor chirographū prorulit: dicēs sibi deberi solidos duccētos: et supra legem imperiale nō permittebat eū sepeliri. Quod cum vxor eius donato eū lachrymis idicasset: asserēs q; homo ille pecuniā totaliter recepisset: assurgens homo dei ad locum iuit: et manū defuncti tenens coram oibns excitauit: atq; vt creditor satisficeret iussit. Qui residēs in pheretro ipm de so-

lutione debiti cōiuit: et chirographū manu scilicet: atq; subēte sancto iterū obdormiuit. Cū fere tribus annis nō pluisset et sterilitas magna esset: infideles ad imperatorē conuētes petētes sibi tradi donatū: qui per artē magicā hoc fecisset. Ad imperatoris ergo instāciam sanctus egressus dominum exorauit: et statim pluuia copiosa descendit: ceteriq; infusis ab imbre ipse leuibus indur: et siccis vestibus domum rediit. Et sic omnē ciuitatem constantinopolitanā ad fidem cōuertit. Post hec ab imperatore impetravit imunitatē loci vbi ipse fontē sanauerat: vbiq; supra ciuitatē iustoniā ecclesiā pstruxit: et clarus virtutibus in pace quieuit. viij. idus augusti. Corpusq; eius post multos annos a venetis inde sublatum: positum est in ecclesia beate Marie de muriano sub episcopatu torcellen. vbi et signis mirabilibus fulget.

De sanctis Cyriaco largo et smaragdo martyribus. Cap. xxxv.

Cyracus:

largus et smaragd⁹ martyres romane passi sūt sub maximiano imperatore. Hic cyriacus a sancto marcello papa diaconus ordinatus ē. Cū autē maximian⁹ imperator themas edificaret nomine diocletiani: et christianos plurimos dānasset ad fodiendā arenā. Inter ceteros deducti sunt ad ministeriū predictum sancti marci et cyriacus et sifinn⁹: qui nō solū suas: s; etiā alienas sarcinas dei auxilio portabāt. Nā cum ibi esset sanct⁹ saturnin⁹ senex: qui ex senectute arenā ferre nō poterat: sifinnius et cyriacus ipsū ad portandū iuuabāt: vt dictū est supra in passione marcelli pape. xvij. kalē. februarij. Quod cū audisset maximian⁹ imperator saturninum et sifinniū ac cyriacū in carcere detineri fecit. Et sifinniū quidē ac saturninū p diuersa supplicia interemit: vt supra actū est in passione eorū. iij. kalē. decēbris. Cyriacusq; cū duobus socijs largo et smaragdo in carcere detent⁹ est p annos tres: donec edificatis thermis diocletian⁹ rediit de partibus aphyce. Post dies autē paucos filia diocletiani noie artemia cepit a demone uerari: clamāte demone p os e⁹ q; nisi cyriacus ueniret: ide nūq; discederet. Qua de re cyriacus cū socijs de custodia educt⁹ est: et ad filiā imperatoris adduct⁹. Cū demō dicebat: vt si ipse ex puella exire uellet: vas aliqd sibi daret i q; intraret. Et cū cyriac⁹ se ipm offerret: demō dicebat: q; in vas suū intrare nō poterat: q; vndiq; signatū erat. Addiditq; cōminās: q; si inde ipm eijceret i pside illi ventre faceret. Et cū coact⁹ ex puella exisset: artemia clamauit: q; deū quez pdicat cyriac⁹ uideret. Quā scitis cyriacus cū